

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 4PP/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114011529
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3114011529.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci proti odsúdenému L. A., nar. XX.XX.XXXX v K., okres K., trvale bytom E., I. cesta 8, okres E., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom dňa 12. novembra 2014 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a prísediacich Jaroslava Pučeka a Ivana Mesároša takto

rozhodol:

Podľa § 415 odsek I Tr. poriadku v zmysle § 66 odsek 1 písmeno b), odsek 2 Tr. zákona sa návrh na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody odsúdeného L. A., nar. XX.XX.XXXX ako nedôvodný z a m i e t a.

odôvodnenie:

Dňa 03.09.2014 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného L. A., podaný prostredníctvom splnomocneného obhajcu, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý odôvodnil tým, že vo výkone trestu odňatia slobody je od 27.03.2009, pričom bol zaradený do minimálneho stupňa stráženia a 2/3 uloženého trestu vykonal ku dňu 27.06.2014. Uviedol, že v priebehu doterajšieho výkonu trestu si vytvoril podmienky na podmiennečné prepustenie, bol viackrát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol, bol pracovne zaradený a dokončil si vzdelanie. Pred nástupom výkonu trestu žil v spoločnej domácnosti s maloletými deťmi, ktoré sú v súčasnosti zverené do výchovy a starostlivosti jeho rodičov. Potrebuje sa postarať o výchovu svojich detí, ktoré potrebujú aj lásku svojho otca. Po prepustení z výkonu trestu nemá záujem dopúšťať sa trestnej činnosti, chce pomáhať doma rodičom, zaradiť sa do pracovného procesu a svoje deti zabezpečiť aj finančne. S rodičmi a deťmi má vytvorený silný citový vzťah, pravidelne ho navštevujú a udržiavajú písomný i telefonický kontakt. Je toho názoru, že v doterajšom výkone trestu si plnil všetky povinnosti a svojím spávaním preukázal polepšenie tak, že je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a na slobode sa zaradí do pracovného procesu, čo je i dôvodom jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Ku svojej žiadosti priložil písomný prísľub svojho otca - I. A., v ktorom sa uvádza, že po prepustení z výkonu trestu je tento ochotný ho zamestnať.

L. A. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 17.12.2009, sp. zn. 3T 200/2009 pre trestný čin zločinu zabitia podľa § 147 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Na výkon trestu nastúpil dňa 21.12.2009 a jeho predpokladaný koniec má po započítaní väzby od 27.03.2009 do 21.12.2009 mať dňa 27.03.2017.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynula od 27.07.2014.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom zo dňa 08.10.2014 bolo zrejmé, že odsúdený L. A. je vdovec, má dve maloleté deti, pred výkonom trestu odňatia slobody nepracoval v trvalom pracovnom

pomere a počas výkonu trestu ukončil záverečnou skúškou učebný odbor poľnohospodárska výroba. Do tunajšieho ústavu bol z ÚVTOS Banská Bystrica. Podľa dostupných poznatkov bolo jeho správanie a vystupovanie v prevažnej miere na požadovanej úrovni, ale vyskytli sa aj menšie nedostatky v správaní a pri udržiavaní poriadku v osobných veciach. V Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom vykonáva trest odňatia slobody od 26.01.2010 a v súčasnosti je zaradený v diferenciacnej skupine „B“. Jeho správanie a vystupovanie je v súčasnej dobe slušné a podriadivé, aj keď v minulosti nebolo vždy v súlade s normami upravujúcimi výkon trestu odňatia slobody (napr. nemal pri kontrole preukaz odsúdeného, neuposlúchol príkaz príslušníka). V priebehu výkonu trestu nastal v tejto oblasti pozitívny posun a v súčasnej dobe je jeho správanie a prístup k povinnostiam hodnotený pozitívne, nariadenia príslušníkov plní k ich spokojnosti. Voľný čas trávi aktívne, pracovne je zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave Ručné šitie obuvi. Spočiatku sa v oblasti pracovnej disciplíny vyskytovali nedostatky a dosahoval len podpriemerné pracovné výkony, postupne sa jeho pracovná disciplína zlepšila a v súčasnej dobe sa zaradil medzi veľmi dobre hodnotených pracovníkov. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava formou pravidelnej korešpondencie a návštev s rodičmi, súrodencami a svojimi deťmi. Rodina ho veľmi výrazne podporuje počas celého výkonu trestu odňatia slobody zasielaním balíkov a financií, s rodinou aj telefonuje. Jednotlivé body programu zaobchádzania sa v súčasnej dobe plnia priebežne. Disciplinárne odmenený bol 10-krát disciplinárne potrestaný nebol. Riziko sociálneho zlyhania bolo vyhodnotené ako stredné, resocializačná prognóza je menej priaznivá, rizikové faktory sú spojené najmä so závažnosťou trestnej činnosti a s jeho predchádzajúcim spôsobom života pred výkonom trestu odňatia slobody. Zároveň je, podľa vyjadrenia ústavu, potrebné prihliadnuť aj na plnenie programu zaobchádzania vo všetkých oblastiach, na absolvovanie sociálno-psychologickej skupiny, na štúdium počas výkonu trestu. Ústav veľmi pozitívne hodnotí podporu rodiny v ktorej má oporu a ktorá mu pomôže po výkone trestu odňatia slobody so zaradením sa do spoločnosti. Postoj odsúdeného k trestnej činnosti je kritický, výkon trestu bol pre odsúdeného dostatočným ponaučením a splnil svoj účel. Menovaný preukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie, ktoré je ústavom odporúčané.

Z odpisu registra trestov odsúdeného a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol 1-krát súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody je po prvýkrát.

Odsúdený na verejnom zasadnutí prostredníctvom svojho splnomocneného obhajcu zotrval na podanom návrhu, poukázal na splnenie podmienok pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, spáchanie trestného činu oľutoval a uviedol, že by chcel byť pri svojich deťoch a postarať sa o ne. Poukázal na kladné hodnotenie a záver ústavu na výkon trestu a na veľmi dobré rodinné väzby s rodičmi ako aj s deťmi, u ktorých má zázemie ako aj príslub práce.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom sa na verejnom zasadnutí pridŕžoval písomného hodnotenia a dodal, že od vypracovania hodnotenia došlo k jednej zmene, a to, že sa odsúdený z vlastnej iniciatívy navštevuje sociálnu psychologickú skupinu.

Prokurátorka okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že v danom prípade sa javia splnené formálne podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného avšak vzhľadom na to že dve tretiny trestu uplynuli len nedávno, a preto z týchto dôvodov, ak by súd odsúdeného podmienené prepustil, navrhla, aby mu súd určil skúšobnú dobu dlhšieho trvania, a to v hornej polovici zákonného rozpätia so súčasným uložením povinností alebo obmedzení.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona môže súd odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody, ak ide o osobu odsúdenú za zločin po

výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Senát okresného súdu po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta, odpisom registra trestov, nariadením výkonu trestu, rozsudkom Okresného súdu Lučenec zo dňa 17.12.2009, sp. zn. 3T 200/2009, zistil, že u odsúdeného L. A. bola síce splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nebol s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný. Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, t.j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený L. A. už vykonal potrebnú časť z výmery uložených trestov odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje schopnosť viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, plnením svojich pracovných aj mimopracovných úloh vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak napriek javiacemu sa pozitívnemu hodnoteniu s prezentovaným názorom, že spĺňa podmienky na podmiennečné prepustenie v podanom hodnotení odsúdeného a aj napriek tomu že riaditeľ ústavu odporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť, musí senát okresného súdu konštatovať, že takéto závery nikdy nie sú záväzné pri rozhodovaní súdu a to aj s prihliadnutím na to, že súd každý dôkaz v trestnom konaní, ktorým okrem iného je aj hodnotenie odsúdeného, kompetentnou osobou vyhodnocuje výlučne sám, jednotlivo a v súhrne s ostatnými vykonanými dôkazmi a v tomto smere senát okresného súdu musí poukázať v danom prípade na to, že doposiaľ vykonaný trest odsúdeným do lehoty, kedy iba krátko spĺňa naplnenie formálnej podmienky, ako elementárny predpoklad pre podmiennečné prepustenie, nie je možné u odsúdeného konštatovať, že odsúdený kontinuálne po celú túto dobu plnil stanovené a potrebné podmienky, ako aj stanovený program zaobchádzania, o čom svedčia aj nedostatky, ktoré sú u neho konštatované v obsahu tohto písomného hodnotenia a teda senát okresného súdu v prípade tohto odsúdeného nemá za to, že u neho je preukázaný adekvátny stav jeho nápravy aby tak bolo možné konštatovať naplnenie druhej zákonnej podmienky a tým aj eliminovať obavy z novej recidívy u neho v prípade, že by bol podmiennečne prepustený v tomto čase. Senát okresného súdu je toho názoru, že odsúdený preto, aby preukázal adekvátny stupeň polepšenia, mal by pre takéto konštatovanie aj svoj pozitívny prístup k svojej resocializácii v podmienkach výkonu trestu ešte upevniť vzhľadom k tomu, ako už bolo konštatované, že počas doterajšej dĺžky výkonu trestu jeho plnenie si povinností a tým aj výsledky stanoveného programu zaobchádzania v pozitívnom smere neboli vždy stabilné.

Avšak splnená nebola dôsledne tretia z citovaných podmienok, ktorou bolo dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode t.j. neexistencia príliš veľkého rizika jeho recidívy. V prípade L. A. bolo riziko recidívy príliš veľké a to najmä s poukazom na závažnosť trestnej činnosti a jeho predchádzajúci spôsob života pred výkonom trestu odňatia slobody. Z hodnotenia ústavu vplynulo, že resocializačná prognóza odsúdeného je menej priaznivá a riziko sociálneho zlyhania je hodnotené ako stredné s poukazom na skutočnosti uvádzané v hodnotení ústavu, ktoré môžu mať do budúcn

vplyv na jeho vedenie riadneho života. Ústav na výkon trestu síce odporúčal jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody za splnenia podmienok na podmiennečné prepustenie, avšak súdom zistené skutočnosti o odsúdenom nenasvedčovali splneniu tretej zákonnej podmienky na jeho podmiennečné prepustenie. Vyššie uvedené relevantné skutočnosti viedli k záveru, že nie je dôvodné sa domnievať, že výkon trestu v kratšej výmere než bol uložený by u odsúdeného splnil účel trestu a poviedol k riadnemu životu na slobode. Všetky tieto skutočnosti nedávali dostatočnú záruku, že sa pri pobyte na slobode zdrží ďalšieho protiprávneho konania. Jeho podmiennečné prepustenie síce ústav na výkon trestu odporúčal, avšak vyššie popísané skutočnosti viedli k záveru, že druhá a tretia z podmienok pre podmiennečné prepustenie prevážili nad týmto odporúčaním a že pobyt odsúdeného na slobode nie je v súčasnosti akceptovateľný, nakoľko v prípade L. A. je riziko recidívy príliš veľké, keď ani prípadné opatrenia v rámci konania o podmiennečnom prepustení na odvrátenie hrozieb vyplývajúcich z trestného poriadku nemožno považovať za dostatočné na odvrátenie následkov, ktoré by v prípade jeho prepustenia na slobodu hrozili.

Senát okresného súdu vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam a s prihliadnutím na charakter spáchanej trestnej činnosti a jej závažnosť, pre ktorú vykonáva trest odňatia slobody, ako aj na ústav, v ktorom vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného L. A. nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život, a teda nesplnil materiálnu podmienku pre to, aby súd jeho návrhu vyhovel. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani pozitívne hodnotenie ústavu s odporúčením vyhovieť jeho návrhu.

Z uvedených dôvodov zamietol jeho návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Sťažnosť má odkladný účinok.